

TERMS OF SUBSCRIPTION	
In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for	
Ceylon Rs. 1 for India	
and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
one fourth of a column.....	3-00
half a column.....	5-00
three fourths of a column.....	7-00
The column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY.

"Disi Dominus custodierit cibitatem frustra vigilat qui custodit eam."

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY NOVEMBER 12TH 1892

NO. 45

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO-MORROW

At THE CATHEDRAL.	
Mass	5 30 A. M.
"	7 00 A. M.
"	9 00 A. M.
Benediction	5 15 P. M.

At St. JAMES

Mass.	5 15 A. M.
Benediction	5 30 P. M.

Telegraphic Summary

Royal Visitor to India.

London, November 4th. The Austrian heir-presumptive, Prince Franz Ferdinand, who is going on a tour round the world, stays in India from Christmas to the middle of February, and thence proceeds to Australia and China.

Osman Digma.

Cairo, November 4th. Osman Digma has suddenly become active and has advanced close to Suakin. General Forster Walker and staff are about to start at once for Suakin. Cairo, November 5th. General Kitchener, and not General Forster Walker, has gone to Suakin in charge of the operations against Osman Digma. A squadron of cavalry has started for Suakin.

Suakin, November 6th. Osman Digma has retired to Amet, having failed to rally the local tribes against the Egyptians.

Another jewel case action for slander and £500 damages.

London, November 5th. In the action for slander brought by the wife of Lieut. Leader, of the Suffolk Regiment, against General and Mrs. Smyth, the defendants had accused the plaintiff, who was their intimate friend, with stealing and selling a peculiar diamond brooch. The evidence turned on the identity of two brooches of similar make, and a verdict was given in favour of plaintiff, with damages of five hundred pounds.

Mr. Mercier acquitted.

Quebec, November 4th. Mr. Mercier, ex-Premier, who was charged with corruption, has after a protracted trial been acquitted.

Gold production in South Africa.

London, November 3rd. Sir Henry Loch, Governor of the Cape, speaking last evening, predicted that the gold production of the Rand would soon be double what it now is, thus assisting the solution of the silver question.

The end of the Carmaux strike.

Paris, November 3rd. The miners at Carmaux resumed work quietly today.

The fighting in Dahomey.

Paris, November 3rd. The French loss in the last fighting with the Dahomeans, which was of a severe nature, was ten killed and seventy-two wounded.

The C. M. B. wins its case.

London, November 5th. The Chartered Mercantile Bank has won the case against the Produce Brokers' Company, which has been ordered to pay the amount of the Beys Craig bills with interest at the rate of five per cent.

The Lancashire cotton strike.

London, November 6th. The great Lancashire cotton strike commenced yesterday. Sixty thousand operatives are now out of work, and fourteen million spindles are lying idle.

Meeting of unemployed in Trafalgar Square.

London, November 6th. The first meeting of unemployed was held yesterday afternoon in Trafalgar Square under the new rules issued by Government and under the auspices of the socialist Federation. A great procession took place from the East End to the Square, and numerous red flags, surmounted by caps of liberty, were displayed. The square was crammed in all parts by a dense mob. A resolution was passed urging Government to authorise the local authorities to give word that a strong police reserve was unnecessary when these meetings were being held.

Local &c.

The Annual Spiritual Retreat in connection with St. Patrick's College will commence on Wednesday the 16th and close on Sunday the 20th Inst. The opening sermon will be preached in the Cathedral on Wednesday at 5.15 P. M. by the Revd Fr. Gourdon. It is to be hoped that all the former students of the Institution and other Catholics will join in the Retreat, as in previous years.

The New Tamil Priest. On the morning of Saturday the 6th Inst. yet another "Son of the Soil" in the person of Fr. S. Antony was ordained priest by His Lordship Dr. Melizan. The ceremony took place in St. Mary's Cathedral and was very largely attended, many of the new priest's relatives having come to Jaffna for the occasion. The Missionaries of the Peninsula who had been staying at St. Charles' the two previous days for the monthly Retreat were present during the Mass of Ordination. On returning to the Residence after the Mass, His Lordship addressed a few words to the numerous circle of priests around him, saying how happy he was to be able to add another promising young Missionary to the ranks of the Ceylonese Clergy and hailing the event as a mark of God's blessing on the work of His Ministers in Jaffna. In concluding, he turned to the new priest who stood beside him, with the greeting "Ad multos annos" and the new priest then received the congratulations of the Fathers present.

In the evening, the newly ordained priest left for his native place, Achevaly in company with the Rev. Fr. Batayron, the Parish Priest of that district, where he met with a grand reception in a Pandol erected for the purpose. The "First Mass" next morning drew a numerous congregation, people coming great distances to enjoy the privilege of the new priest's blessing. The Church was decorated in the style of the greatest Feasts. At the Mass, Rev. Fr. Batayron preached a short sermon to the congregation on the duties of the Faithful towards their priests. The Mass over, the people assembled outside in front of a nicely ornamented pandol and here the new priest was presented with an address conveying those beautiful sentiments the circumstances called forth. The reply was touching and was listened to with great attention and pleasure. I was about forgetting to mention that the new priest received from those good people a very handsome present in the shape of a splendid Missal.

The Weather.—We are enjoying very cool and pleasant weather just now. There was copious, drenching rain on Wednesday and Thursday last, greatly to the relief of the local farmers who felt some anxiety as to the success of paddy cultivation.

Meteorology.—We have to acknowledge with thanks the receipt of the report on Meteorology for the year 1891 by the Hon. Colonel. F. C. H. Clarke, Surveyor-General.

The S. S. Lady Havelock anchored off Mandavai on Sunday last and landed 51 deck passengers, 271 packages and Messrs. John and Eglin Kock and Navaratsnasingham. She left the port on the Tuesday following, taking 27 passengers and 265 packages. Fr. Larnodio has gone by her to Trincomalee.—Cor.

The Volunteer Movement in Jaffna bids fair to come to a head very soon under the direction of our young, energetic District Engineer, Mr. Bellamy. Over fifty persons,—Europeans, Burghers and Tamils—have signified their willingness to form themselves into a Corps, the inauguration of which is expected to take place about the 15th. Instant, when Colonel Clarke, the Surveyor General will probably preside.—Cor.

Cocoanut Planting. The sanction given to the survey of the Jaffna line of railway has already had the effect of impressing agriculturists in general with the importance of securing the best land for cultivation along the Central Road. I hear that certain planters are now examining the country beyond Elephant Pass, with a view to the acquisition of Crown lands adapted for Cocoanut cultivation. This is good news and the example set ought to induce others to follow it. The rich lands of the Wannu now overgrown with jungle, will certainly be in great requisition as soon as the Jaffna railway line is traced; and their sale will go some way, if not a great way, towards reimbursing the large outlay required for the carrying out of the work. When the iron horse begins to run, the country on either side will, I think, present the aspect not of a dreary wilderness, but of smiling young plantations every here and there, with the prospect of their rapid extension and development. Cor.

Arithmetic for Tamil Schools. We come rather late to notice another installment of Mr. Thampapillai's work on Arithmetic for the use of Tamil Schools; a copy of which was received by us some weeks ago. The little book before us is quite up to the standard of its predecessors.

It treats of the requirements of the Third Standard viz, Multiplication and Division, of the principles of which a short, simple and clear exposition is given. The get up of the book leaves nothing to be desired and like its predecessors it is priced very low, being sold at 15 cents per copy. It is therefore sure to meet with as much acceptance and command as ready sale as the previous manuals issued by Mr. Thampapillai.

The Meeting at the Pettah School.

A copy of the proceedings of the Meeting held in the Pettah Boy's School on the 5th. Inst. has been sent to us by the Secretary. As it is too long for insertion we give the following summary. Mr. Advocate Allegakoen was elected the Chairman. Three resolutions were passed, according to the second of which the name of Mr. E. S. W. Senathiraja B. L. is to be submitted to H. E. the Governor as one eminently qualified to represent the Tamils. A committee to carry out the object of the meeting was appointed, consisting of no less than 40 prominent gentlemen, with power to add to their number.

The District Court House Meeting.

We have received from Mr. Sapapathy a copy of the proceedings of the Meeting held in the District Court House on Saturday last. Our space is so limited that we cannot publish Mr. Sapapathy's account, from which it appears that the meeting was largely attended, though we are not inclined to believe that "over two thousand persons representing the various interests of the community" were present. Mr. Casie Chetty presided. Three resolutions were passed, the first declaring Mr. P. Coomaraswamy the fittest person to represent the Tamils, the second adopting a Memorial to be signed and forwarded to H. E. the Governor and the third appointing 24 influential Tamils as a committee to further the object of the meeting.

Signatures. The value of a Memorial from the people to the Government depends not so much on the number of signatures obtained, as on the position and character of the signatories. This is a mere truism, but the enunciation of it at the present moment is neither unseasonable nor unprofitable in view of the deplorable want of good sense with which the printed forms to be attached to the Memorials to be submitted to the Governor in connection with the Tamil cause are now being filled. Those who are asked to obtain signatures, if they are too busy or too respectable to go from house to house, depute others to do the work; and these think if the best plan to get all whom they meet, irrespective of their social standing or intelligence, to sign. I say this not from hearsay, but from personal knowledge. It may not be unknown to some of your readers that Monster Memorials got up in Jaffna have been found to bear even many a fictitious signature.—Cor.

Mr. J. Cherubim. Agent of the B. I. S. N. Company has, we are glad to learn, been appointed the Agent in Jaffna of the Standard Life Assurance Company established in 1825. The annual income of the Company amounts to a million sterling and its accumulated funds aggregate seven and a half millions.

The Salt Rent of the Jaffna District for 1893 has been sold for Rs 58,000, the present renter Mr. Ramalingam being the purchaser.

Obituary. Died of dropsy on Monday last at his residence in Colombo, in his 35th. year, Mr. S. Elyatam, the Financial Clerk of the Registrar General's Office. The deceased belonged to a well known family in Jaffna and his premature death has evoked sincere sorrow among his friends.—Cor.

Mr. C. P. Layard has been appointed acting Attorney-General and it is believed that Mr. Rama Nathan would enter upon his new duties as Solicitor-General before December next. Mr. Owen Morgan, the District Judge of Colombo, has returned from Europe.

A French Bank for Colombo. It is reported that a branch of the Comptoir National d'Escompte, the head office of which is in Paris, is to be opened in Colombo.

கையொப்பவிகிதம் .ரு.ச
 ஹம் க-க்கு முற்பணம்... 4-00
 க-மாசத்துக்கு முற்பணம்... 2-00
 ஹம்-ம். க-க்கு பிற்பணம்... 6-00
 க-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்... 3-00
 தபால்விலவு { இலங்கைக்கு... 1-00
 { இந்தியாவுக்கு... 1-00

விளம்பர விகிதம்

12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு..... 16
 12-க்கு மேற்படிவல் வரி-க-க்கு 10
 கரல் கொலத்துக்கு (28 வீசு.) 300
 அரைக்கொலத்துக்கு..... 5-00
 முக்கூற்ற கொலத்துக்கு..... 7-00
 ஒருகலத்துக்கு..... 9-00

An Outrageous murder. The *Eastern Guardian* says that the Shah of Chitral, recently in open Durbar, had the only son of his murdered brother, a boy aged about a year, brought before him and starved to death "because if allowed to live he would avenge his father's death".

'TIS THREE THOUSAND MILES LONG

We allude to the Great Mississippi River in America. For hundreds of miles of its course it is yellow with the earth which the swift current has brought from its banks. Probably the Mississippi bears constantly in solution, ground enough to make many a rich farm though the amount is, of course, greater at times of flood. Thus, for drinking, and even for washing, the water of the Mississippi must first be purified.

It is the same with anything which either for appearance or utility is in some way thrown out of character. For instance, the blood in our body is a river. From the heart to the extremities it is of a bright red colour, but on its return through the veins it is dark and sluggish. The reason is that when it starts from the heart it has just been purified, and when it comes back it is loaded with all sorts of refuse matter it has picked up in its journey. In other words, the blood—which is only food fully digested—carries life on its red current and brings away disease and death on its dark one.

Speaking of her own condition at a period about six years since, a woman writes that her skin gradually became first yellow and then of a saffron colour. Connected with this she experienced several symptoms of illness. She had more or less pain at the sides and considerable difficulty in breathing. Her appetite, previously good, began to fail, and after eating comparatively little there was much distress in the region of the stomach. There was an attendant loss of energy, both of mind and body, and she felt tired, languid, and weak.

Now we must observe that in case of natural fatigue from labour or any exertion, rest is an unfailing remedy. Sleep and relaxation renew our powers. But there is a kind of fatigue which rest does not relieve, for which the Angel of Sleep bears no healing in his wings. What vile counterfeit is it?

She adds: "I finally took to my bed and was visited by a doctor, who said my liver was wrong, and that I had jaundice. He gave me medicine, but as it had no good effect he advised me to go to the hospital, as I objected to this, he said I might try a change of air and see what that would do for me. So I gave up my place and went to my home at Fairford, in Gloucestershire. Failing to obtain any benefit from the change, I consulted another physician, who attended me for some time, but I grew no better. Whatever I did I could not recover my strength, and my friends thought I was in a decline."

"I did not eat enough to feed a bird, and began to despair of ever recovering my health. With many ups and downs in the way of feeling, and of fear and hope, I lingered along until July, 1890 when an acquaintance recommended me to try Mother Seigel's Syrup. Indeed, so much was I impressed with what was said about the medicine that I sent my my niece four miles to procure a bottle of it. After taking the contents I felt better. A weight seemed to be lifted from my chest, my relish for food returned, and by degrees I found myself in every way stronger. I will conclude by saying that after having used two bottles more of the Syrup I was able to return to Birmingham quite well, and have had no signs of the ailment since. It is only just to mention that I feel better now than I have done for many years, and had I sooner known of Mother Seigel's Syrup I should have avoided an amount of suffering and misery which it saddens me even to look back upon."

The lady referred to is Miss Sarah Hawkers' of the "Lion Inn," Longmore Street, Birmingham. That yellow or saffron color of the blood was caused by the failure of the blood and by the failure of the liver to secrete, or take away, the bile from the blood. Remaining in the blood it was carried to all parts of the body, and necessarily showed itself through the skin in the ghastly hue she names.

Understand, please, that the bile, useful to help to move the bowels, is a poison when in the blood. The entire malady of biliousness in all its forms is a symptom of indigestion and dyspepsia, the source of most of our aches, pains, and diseases. It is no new thing to say that the success of Mother Seigel's Syrup in reviving the torpid digestion, stimulating the liver, and thus purifying the blood, sets it apart from all other medicines as an article to be relied upon when the use of ordinary drugs has been followed only by disappointment. The blood holds the secret of life, and this remedy keeps that ruby river clear and clean.

கோயில் தினம்.
கார்த்திகமீ ௧௩-வரையிறுதிமுமை
ஆசனக்கோயிலில்
௫-ம் பூசை காலை ௫ மணிக்கு
௨-ம் " " ௭ " "
௩-ம் " " ௮ " "
ஆசீர்வாதம் " ௧௦ " "
சந்தியோமையோர்கோயிலில்
பூசை " ௧௧ " "
ஆசீர்வாதம் " ௧௨ " "
௧௩-வ சாயந்தரம் ஞானஒடுக்கத்தொ
டக்கம்.

விளம்பரம்.

பேசாதரின் திருநிருதய மகிமை
காப்பாளரின் விளம்பரங்களைவைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும், பிள்ளைகளு
க்கு அல்லது பெரியவர்களுக்கு உத
வியதான மாதாந்ததுண்டுகள் வைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும் தமிழிலே
ஆர்ச்சுசைமாமுனிசிபால்திரசாலே
யிலேகூட்டுப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
விளம்பரக்கொப்பி ஒன்று சதம் ௩
மாதாந்ததுண்டுகொப்பி, " ௧௫
கொப்பி ஒன்று தபாற்செலவு " ௨

**யாழ்ப்பாணக்
கத்தோலிக்குப்
பாதுகாவலன்**
௧௨-ம் (௧௫) கார்த்தி ௧௨-வ
சனிக்கிமுமை

TAMIL M. L. C.
தமிழ்ப்பிரதிநிதி
இலங்கையிலே தமிழர்வசிக்குமி
டங்களுக்கிடையே சிறுமாதாநருக்கு
ப்பதிலாக சட்டநிருபணசபையிலே
தமிழ்ப்பிரதிநிதியொருவரைத் தெரி
ந்தேர்ப்பதெனவந்திலே பேச்சும் முய
ற்சியும், கூட்டமும், ஆட்டமுமாயி
ருப்பதைக்கொள்கிறோம்.

சட்டநிருபணசபையிலே சாதிக்
கோர் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டி
ருக்கிறார்களென்பது மெய். ஆனால்,
அவர்கள் உள்ளபடி அவ்வச்சாதியா
ரினாலே தெரியப்பட்டதாகசொல்வோ
னில் அப்படியன்று. தேசாதிபதிக
ள்தாமே அவ்வச் சாதியாருடைய
பிரதிநிதிகளென்று தம்மக்கிடமான
வர்களைத் தெரிந்தேர்ப்பதெனியிருக்கி
ன்றார்கள். அவ்வச்சாதியாருடைய
சம்மதியைச் சாடையாகவாவதுகாண
விரும்புகிறார்களோவெனில் அதுவு
மில்லை. தம்முடைய இஷ்டத்தைபே
ரிராமணமாகக் கொண்டு எட்டதில்
ருகிறார்கள். அவர்களுடைய இஷ்ட
மே பிரமாணமென இலங்கை மந்தி
ரிமாறும் நீருபித்திருக்கிறார்கள்.

• கௌஅ-ம் (௧௫) சேர்குமாரசாமி
காலஞ்சென்றபோது அவரிடத்துக்
கொருவரைத் தெரிந்தேர்ப்பதென
வேண்டுமென்று இலங்கைத்தமிழர்
சகலரும் முயன்று கூட்டங்களைவை
த்து ஒரேமனசுடன் அப்புக்காத்து
பிரிந்தேர்த்துரைவைத் தெரிந்துதே
சாதிபதிக்கு அவரையேரியமித்து
த்தரும்படிவிண்ணப்பம் பண்ணவும்
அவர் அப்புக்காத்து இராமநாதரை
நியமித்தாவிட்டார். இதனாலே த
மிழர் கூடிக்கூட்டங்கள்வைத்து, த
ம்முடையதெரிவையும் விருப்பத்தை
யுந் கூட்டியதிலே வந்தலாபமெ
ன்கோ?

நயிப்பட்டவர்க்குதரான வனலங்
கம்பேர்க்குத் துரையிறந்தபோதுபே
ர்க்கச்சாதியார் கூட்டங்கூடி தமக்கு
ள்ளே ஒருவரைத் தெரிந்தேர்ப்பதெ
தவெனவேண்டுமென்று தேசாதிபதிக்குவி
ண்ணப்பம் பண்ணவும், அவர்விருக்
கள் நியாயத்த ஒருவரை நியமித்துவி
டவும், இவர்கள் மீண்டும் பெரியகூ
ட்டங்களைவைத்து பெரியபூசுக்குரல்
பண்ண இலங்கைமந்திரியாருக்கு எ
திரைபுத்திரம் விடுத்தார்கள்.
அதனால்வந்தலாபமென்ன? தேசாதி
பதியம்முடைய இஷ்டத்துக்குவ
ரையு நியமிக்கலாபமென்பதை அநி
கமாகப் பெலப்பித்துக் கொண்டதே
யன்றி வேறொன்றுமில்லை. அவ்வச்

சாதிபதியைத்தொகைகண்டு பிரதிநிதி
யை நியமிக்கவேண்டுமென்ற பிரமா
ணமிருந்தாலன்றி கூட்டங்களாலுந்
கையெழுத்துக்களாலும் தத்தம் அ
பிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்துவதி
னாலும் உபயோகமேயில்லை.

அப்புக்காத்துச் சேனாதிராசாவை
ப்பலர்தெரிந்திருக்கிறார்களென்பதின
லேதேசாதிபதி அவரைத்தான் பிரதிநி
தியாக்ருவாரென்ற நிச்சயமுண்டா?
அல்லது, பிரக்கிராசியார் குமாரசா
மியை பலர்தெரிந்திருக்கிறார்களென்
பதினாலே தேசாதிபதி அவரைத்தான்
பிரதிநிதியாக்ருவாரென்ற நிச்ச
யமுண்டா? இல்லை. தேசாதிபதியி
வ்விருவரும் ஒருவரை நியமிக்கினு
ம் நியமிப்பார். அல்லது இவர்கள்
ருவரையும்விட்டுத் தமிழாரைக்கரு
தப்படாத வேறொருவரை நியமிக்
கினும் நியமிப்பார். இவ்வாறு மூன்
றுவதாகத்தேசாதிபதியாலே நியமி
க்கப்படுகிறவர் தாழ்மருள் முக்கால
முன்றுவிசப்போரலே முன்னர்க்கரு
தப்பாதிருக்கிராமநாதர் பின்னர்
பிரகாசித்தபுலாப்பிரகாசிக்குங்
கூடும். இவ்வகைத் தெரிவுகளும்நியம
னங்களும்களையெல்லையெல்லாதேசாதி
பதியுடையசிக்கத்திலும்விருப்பத்தி
லுமே தங்கியிருக்கின்றன. அவரா
க நினைத்து எப்பேர்ப்பட்டவர்களை
நியமித்தாலுண்டிதான். அவருடை
யசிக்கமேபிரமாணம். அதற்குக்கே
ள்விமறுமொழியில்லை.

சாரியமிவ்வாறுருப்பதைப் பூரண
மாகவந்த சிலர் அதனை அறிந்து
ம் மந்தவர்கள்போல நடப்பதைக்
காண்பது நமக்கு ஆச்சரியமாயிருக்
கின்றதுகூட்டங்களைக்கூட்டுவதாலு
ம் சனத்தொகையைச் சேர்ப்பதாலு
ம், கையெழுத்துக்கொகை அதிகப்
படுவதாலும் காரியசிக்கதியுண்டெ
ன்பதுபோலக்கூட்டி ஆட்டமுமோட்
முமாய்த்திடும்பொருமெனத் திரிய
அதைக்கண்ட சாதாரண சனங்களு
ம் அதிலேதேசாதிபதியிருக்கிறதென
மெனனினி சரிசரி விமெவிடுமெனசிக்
கிறார்கள். நரசபையங்கத்தவர்க்
ளைத்தெரிகிறதானால் அதிலேதே
சாதிபதி ஆட்களை நியமிப்பதினால்
அதிலே எவ்வளவுசெய்தாலுந் காரி
யத்துக்குதவியதாகும். இதில்காரியமி
ல்லாவிட்டாலும்கூடும் தமக்காரியத்தி
யிலேகூட்டிவிடமுயல்வதாகத்தோ
ன்றுகின்றது.

ஆயினும் தமிழ்ப்பிரதிநிதியைத்தெ
ரிவதிலே தமிழர் தம்முடைய கருத்
தைத் தேசாதிபதிக்குத்தெரிவித்து
மவுனமாய் இருந்தவிடவேண்டுமெ
ன்று நாம்சொல்லுகின்றோமோ வெ
னில் அப்படியுமன்று. தமிழர் தம்மு
டைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதினா
லே அது உபயோகமில்லாது போ
கக்கூடுமென்று அந்நில் நஷ்டமில்
லை. நஷ்டமில்லாத விஷயத்தைச்
செய்வதினால் குற்றமேயில்லை. அவ
ரவர் தமக்கிடமானவரைத் தெரிய
லாம். அதைவிட்டுத்தென்கருத்தே
கருத்தென்றும், தந்தெரிவே தெரி
வென்றும், அக்கருத்தும் அத்தெரி
வுமற்றும் மற்றவர்களும் நிற்கவேண்
டுமென்றும்நிப்பது உபயோகமற்ற
விண்ணெண்ணமேயாம். சிலர் மனுஷ
னாகிடுக்கிறார்கள்; சிலர்கோபிக்
கிறார்கள்; சிலர்சிலரோடு போரிகுடு
கிறார்கள்; சிலர்சிலரை யோமற்றுக்கிறா
ள். இவைகளா லுபயோகமென்று
மில்லை. அவரவரே தம்மிஷ்டத்துக்
கு விரும்பினோரைத் தெரியட்டும்.
அவர்களுடைய நாமங்களைத் தேசா
திபதிக்கனுப்பட்டும். அவர்சொல்லு
கின்ற கடைசி முடிவைஅறிப்பட்டும்.
இராவணனைத் தெரிவார்மேலே இ
ராமனைத் தெரியாரும், இராம
ரைத் தெரிவார்மேலேஇராவணனைத்
தெரிவாரஞ்சினத்தொட்டிக்கெட்டித்
தனங்காட்டவேண்டியதில்லை. அவா
க்கு அவர் விரும்பும். இவர்க்கு இ
வர்க்கு அவர் விரும்புபவையாக
ம் இவர் விரும்பபவையாகும் கட்டி
யாளலா மென்று நினைக்கப்பட்டது.

அதுகூடிய காரியமுமல்ல. சிலர் இ
தை நினைபாமல் நடப்பதைக்காண
பதுதுக்கம்.

பொதுவர்த்தமானம்
Weather—காலநிலை—வெப்பஞ்சாந்த
ம் ஊர்ச்சுவக்கியம் பொதுவாக நயம்
இராக்காலங்களிலேபெரியம் குளிரும்மிகும்.
மாரிகாலமானபடியால் வாடைக்காற்றுவீ
சுகின்றது.

Rain-மழை—நெற்பயிர்களெல்லாம் அ
க்கிளிபகவானின் கொடுமையால் வா
டிவதற்கிச். சாம்பராய்ப்போகின்ற தருண
ம் வருணபகவானுமிக்கொடுமையைச்
கிக்கவாற்றாது தந்துதகராகிய மின்
னல் குமுறல் ஆகியவரிசைகளுடன் கா
த்திராப்பிரகாரம் சென்ற புதன்மிகுமே
சோனையுமேபுதிந்நு எல்லவர்க்குநா
யுருளிரச் செய்ய மாரிகர்வருமிப்போதே
துவங்கினது.

Ordination - குருப்பட்டாபிஷேகம்—
சென்றசனிக்கிமுமை காலை ௧௦ மூடையமே
நேரானியாண்டவர் அந்தோனிவந்தருக்
குக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தனர்.
பலருமார் கிறிஸ்துவர்கள் அந்நேரத்தி
லே சமுகமாயிருந்தனர். இப்புகிய சவாமி
யார இலங்கைத் திருச்சபை உத்தியான
த்திலே ஆன்ம கட்டேற்றத்துக்காக பாடுப
டுங்கருகுகளில் ஒருவராயினார். இவர் தம்
முடைய விசேஷ பத்திவரக்கியத்திலே
லேயும். புத்திசாதியா கல்வியுலேயும்,
ஆன்மக்களுக்கு விஷேகம்மை செய்வா
ரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சவாமியா
ர் தாம்சொல்லுகின்ற முதற்பூசையை தம்
முடைய செனனோராகிய அச்சுவேலிக்
கோயிலிலே தம்முடைய இனசனர் மத்
தியிலே சொல்லவிரும்பி அங்குசென்று
முதற்பூசை சொல்லினார். கிறிஸ்துவர்கள்
சவாமியாருடைய சமுகத்திலே ஆனந்
தக்களிகொண்டு அவருடைய மேலானகி
லைக்கேற்ற பூசனைகள், மரியாதைகள், ஆ
ட்டம்கள்கள் செய்தவனங்கி ஆசீர்வாதம்
பெற்ற மகிழ்தார்கள். அங்கு நடந்த வி
சேஷங்களைக் கடித்திலே காணலாம்.

Missionary changes.—குருமார்மாந்
தம்—திரிகோணமலையிலிருந்து கொலின்
சவாமியார் யாழ்ப்பாணமெனவந்த குருமட்
தின் தலைவராயினார். குருமட்டிலிருந்த
வாரோதிச்சவாமியார் திரிகோணமலைக்கு
ப்பிரியினார். மாதோட்டிலிருந்த ஓனன்
உவல்லியுச் சவாமியார் சகத்தாழ்வாலே
யாழ்ப்பாணம்வந்திருக்கின்றார். மாசியற்ச
வாமியார் சகத்தின் நிமித்தம் இந்தியாவ
க்குப் போயிருக்கின்றார்.

The spiritual retreat.—ஞானஒடுக்கம்—
கலூரிமாணுக்கருக்கும் உபாத்திமாருக்கு
ம் வழக்கமாகப் போதிக்கப்படும் வருஷ
ஞானஒடுக்கம் வருகிற ௧௩-வ புதன்கிழ
மை சாயந்தரம் தொடக்கமாகி ஞாயிறுத்
த்கிழமை முடிபடும். அந்த ஞானஒடுக்க
த்திலே பங்குபற்றப் பிரியமுள்ள பிரதம்
பங்குபற்றலாம்.

Salt rent. உப்புக்குத்தகை—இவ்வரு
டக்குத்தகை வங்கிய குத்தகைகாரன்
சிறி இராமலிங்கமென்பவரே வருகிறவரு
டக்குத்தகையையும் ௫,௦௦௦ ரூபாவாக
வாங்கி யிருக்கின்றார். இவ்வருடத்திலும்
நாலாயிரம் ரூபா ஏற்றமாயிற்று.

The Late Mr S Elayathamby-மெஸ்
ஸ் இறையதம்சியின் மரணம்—யாழ்ப்
பாணநெசுநிறுக்கத்தோரிலே வேலையா
யிருந்தவரும் பின்னருகுகுக்கும் அவ்வி
டயிருந்து கொளும்புக்கும் மாற்றப்பட்ட
வருமாகிய மெஸ் இறையதம்பி என்பவர்
சென்றதிருக்கிழமை காலை கொளும்பி
லே காஞ்சென்றாரென்பதை யறிந்து
மிக்கமனத்தையடைந்தோம். ஒருவையா
ன வீக்கமே மரணத்தின் காரணம். குண
மென்றையும் கல்வியுஞ் சிறப்பாகவுடை
யவர். நல்ல வாலிபவயசில் ஐயவையோடு
றக்கக்கொடுத்துக் கரைத்துருகிப் புலம்புகி
ன்ற அவர் சகோதரர் மனைவிக்களோடு
நாமும் மிகுந்த அனுதாபப்படுகின்றோம்.

Two meetings in Jaffna—யாழ்ப்
பாணத்திலே நடந்த இருகூட்டங்கள்—த
மிழ்ப் பிரதிநிதி யொருவரைத் தெரிவத்
ற்காக சென்ற சனிக்கிழமை சாயந்தரம்
கோட்டிலேபுதிந்நு பட்டணத்திலுள்ள
லாசாலை மண்டபத்தினும் இருகூட்டங்
கள் நடத்தப்பட்டன.
கோட்டிலேபுதிந்நு நடந்த கூட்டத்தி
லே பலர் வந்துகூடினார்களென்றும் மெ
ஸ். காசிசெட்டித்தாரை அக்கிராசனார
யிருந்து நடத்தினாரென்றும், சகலரும் ஈ
ரக்கிராசியார் குமாரசாமியே தமிழ்ப்பிர
திநிதிக்குத் தக்கவரெனத் தெரிந்தார்களெ
ன்றும் கேள்வியாகுமே.

பட்டணக்கலாசாலையிலே வைக்கப்பட்
டகூட்டத்தை எஸ். ஏ. அழகர்க்கோன்,
ஜே. என். சந்திரசேகரர், அரசுநிலை
ட முதலியார் சந்தியாகுப்பிள்ளை, ஏ. பா
விஷப்பிள்ளை முதலியார், விறவுனரிக் சத்
துருக்கன் சிங்கம், நாயன்மார்கட்டுவைத்
தியார் மயிலவர்கள் இவர்கள் போதிய
மனுஷருக்கு மாத்திரம் விளம்பரம் வித்
து அழைத்தார்கள். கூட்டம் நாலுமணி
யின் மேலே தொடங்கி நடத்தப்பட்டது.
பலரும் வந்துகூடினார்கள். அப்புகா
து அழகர்க்கோன் அக்கிராசனாராகத் தெ
ரியப்பட்டார். பிரக்கிராசியார் பெஞ்சுமீ
ன் சந்தியாகுப்பிள்ளை வித்தகாக நியமிக்க
ப்பட்டார். அப்புக்காத்து குருசாமிய், அப்
புக்காத்து வன்னியசிக்மத், பிரக்கிராசி
யார் சந்தியாகுப்பிள்ளை, செம்பியன்பதே
கர் முதலியோர் தம்முடைய கருத்தை
வெளிப்படுத்திப் பேசினார்கள். கூட்டத்
தார் சகரும் ஒருமனசாக அப்புக்காத்து
சேனாதிராசாவே தமிழ்ப்பிரதிநிதியாகத்
தெரியப்பட்டத்தக்கவரென்றும் அவரை
யே நியமிக்கும்படி தேசாதிபதியை வி
ண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமெ
ன்றும் தீர்மானித்து அந்த விண்ணப்ப
த்திரத்தை யனுப்புதற்கு யாழ்ப்பாணத்
திலுள்ள போதியபிரதான மனுஷருள் நா
ற்பது பேருக்கு மேற்பட்டோரை ஒரு
கொம்மிற்றியாக நியமித்தார்கள்.

The Jaffna Volunteers- யாழ்ப்பா
ணச்சேதசப்பட்டாளம்—கேணல் கிளார்க்
கென்பவர் இம்மீசு கருவ் யாழ்ப்பாண
மலர் வருக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தாரு
ம்வொலுன்றியர் என்னும் பட்டாளத்தி
லே சேருக்கின்றார்கள். தொகையும் ௫0-
௬0 பேருக்கு மேலாயிற்று.

Civil service examination.- சிலில்
உத்தியோககல்நாபீட்சை—சென்ற ஐப்ப
சிமீசு.க.க.க. கொளும்பிலே சிலில்உத்தி
யோககல்நாப் பீட்சை நடத்தப்பட்டது.
அப்பீட்சைக்கு மூவர் சென்று சதேச
பாஷைகளாகிய தமிழ் சிசுகளத்திலும், க
ண்கிழும், நியாயப்பிரமாணத்திலும் முத
லாம் இரண்டாம் பீட்சைகளைகொடுத்து
அரங்கேறினார்கள். அம்மூவரும் ஒருவர்
நமியாழ்ப்பாண உப ஏசன்டர், அவர்
தமிழிலும், கண்கிழும், நியாயப்பிரமா
ணத்திலும் முதல்வராய் அரங்கேறினர்.

Meetings.- கூட்டங்கள்—தமிழ்ப்பிர
திநிதியைச் சட்டநிருபணசபைக்குத் தெ
ரியவேண்டி இலங்கையின் பலவிடங்களி
லே தமிழர் கூட்டங்கள் வைக்கசிலகூ
ட்டத்தார் அப்புக்காத்து சேனாதிராசா
வையும், சிலகூட்டத்தார் பிரக்கிராசியார்
குமாரசாமியையும் தெரிந்து கொண்டார்
கள்.

சேனாதிராசாவுக்காக யாழ்ப்பாணம், பு
த்தூர், அளவெட்டி, திரிகோணமலை, மட்
தெழும்பு, கற்பிட்டி, சிலாபம், கீர்கொள
ம்பு, காலிமுதலிய விடங்களிலே கூட்டங்
கள்வைக்கப்பட்டன. கொளும்பிலும் இ
ன்னும்பலவிடங்களிலும் பலகூட்டங்கள்
வைக்கப்பட்டவாய்த்தம்.

குமாரசாமிக்காக, யாழ்ப்பாணம், திரி
கோணமலை, மட்டெக்கழப்பு, மன்னாடி, க
ற்பிட்டி, கொளும்பு, இவ்விடங்களிலே
கூட்டங்கள் வைக்கப்பட்டன.

The two anna piece-இரண்டாணா
ணயம்—இரண்டாண வெள்ளி நாணயத்
தை இவ்வருட முடிவு பரியந்தம் சச்சே
ரிகரிலே கட்டுக்காசுக்குப் பாலித்தக்
கொள்ளலாமன்றிக்கூட்டனைச்சட்டத்துக்கே
ற்றதல்லவென்று விளம்பரம் பண்ணப்
பட்டிருக்கின்றது.

The Attorney-Generalship- ஏற்றே
ண்செனமல்வேலை—ஏற்றேண்செனமலா
யிருந்துவந்த சேர் சாமுவேல் கிறினியர்
காலஞ்சென்றமையால் இரானியாரின் நி
யமனம்வருகிறமையாலிலே மெஸ்லேயாட்
துரையை அவ்வேலியாற்றுவதும்படி தே
சாதிபதி நியமித்தனர்.

The District Judge of Colombo.-
கொளும்பு மூன்றிற்சு நீதிபதி—ஆறுமா
சங்களின்மேன்னை விவரத்து இங்கிலா
ந்துசென்றிருந்த மூன்றிற்சு நீதிபதிமெஸ்
ஸுன் மோர்க்கன் மறுபடி வந்து சேர்ந்து
தம்முடைய பணிவிடையை ஒப்புக்கொ
ண்டு நடத்துகின்றார்.

Sir Arthur Gordon- சேர் ஆர்தர்கோ
டன்—ஏற்றேண்செனமலான சேர் சாமு
வேல் கிறினியர்காலஞ்சென்றசங்கதியை
சு கேள்விப்பட்டவுடனேசு.ஆர்தர் கோ
டன் தந்திருமலமாகத் தம்முடைய மனவி
யாகுலத்தைத் தெரிவித்தார்.

A vote of condolence-தக்கஅறிக்
கை—சென்ற ௨-வ கூட்டப்பட்ட சட்ட
பணசபையிலே கொலோனியல் சச்சி

டுத்தாரும், மானநாதாரும், கேணல்சேட்
கிலும் எற்றேணிசென்றவாசிய சேர் சா
முலேல் கிதினியர் காலஞ்சென்றதைக்
குறித்தும், அவருடைய குணம், நடை
வேலைகள் முதலிய மகத்துவத்தைக் குறி
த்தும் பேசினார்கள். தேசாதிபதியும் மற்
றுமுள்ள செங்கத்தாரும் தமக்குள்ள பெ
ருதுயரை தெரிவிக்க அன்றைக்கு வெ
றுவேலைகள் பாராதுஅத்துடன் சபையை
கிறுத்தினர்.

Defamation- மானநஷ்டவழக்கு-கொ
ளும்புகிதியினல்விசாரணைச் சம்பரீங்கோ
ட்டமேலே மானநஷ்டவழக்கென்று நடந்
தது. அதில் வழக்காளி என்னெலிக்கொ
டை இராமனமகாத்துமை, எதிரி சிதப்பு
என்றுமொருவர், மத்தியச்சத்திலேயுள்ள
விட்டமொருகொண்டிலேதன்னிடம் கடரு
பாவாங்கியபிந்தான் விளக்கத் தொடங்கி
இரண்டும், காணெவ்வளவோ போதிய
சாட்சிகளாலே ரூபித்திருக்கவும் அதனை அ
சட்டைசெய்து விட்டு தனக்கெதிரியாய்
ள்ளவாட்டத்திலே உச ரூபா பற்றிதொகை
இவர்ப்பட்சமாக வழக்கைத்தீர்த்தாரென்
றும் தேசாதிபதிக்குப் பெட்டிசமொன்றை
முடி பிரசித்தப்படுத்தியதினலேஇரட்டை
மாத்தமை வழக்குவைதார். விளக்கத்
திலே எதிரி குற்றவாளியெனக் காணப்ப
ட்டதினால் மூன்றாமாச மறியலுபயித்தத்க்
குத் தீர்ப்பிட்டபாடார்.

—சுருட்டிப்பாவிப்பவர்களுள், தொகை
யும் அந்நுண்பாடும் கெடுகியும்—சுருட்
டுக்குப்பவர்களைப் பார்க்கியும் குடியா
தவர்கள் கலக்குக உச பங்கு நிறையுள்ள
வர்களாகிறார்கள். உசரத்திலும் அதிகமா
ய் வளருகிறார்கள். மாப்பின் சுற்றவச உ
பங்கு அதிகமாகிறது. அபங்கு அதிகமா
ய் சுவாசாயத்தில சுவாசம் தராமையாய்
புருத்து இரத்தத்தைச் சத்திகரிக்கின்றது
இவ்வளவ நன்மையிருக்கின்றமையால் எ
ந்தவிதத்திலும் புக்கயிலை உபயோகப்
படுத்தாமலே விடலெவ்வது உபயோகம். இந்
தப்புகையிலுந்து தேசத்திற்குவந்து ௨௦௦
வருஷத் தானேதான், புக்கயிலை அமெரிக்க
காலியிலினாலே பெருந்து. அதை ஜெர்ம
ப்பியர் போய்ப்பழகி அவர்கள் இந்தியா
விக்கு வந்தபோது கொண்டுவிந்து பழக்
கெட்டார்கள். அதுமுதல்தான் இத்தேச
த்தில் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். உ
லகத்திலுள்ள கொடியவிஷ உலகத்தினால்
ய் புக்கயிலையுமொன்றும். அவர்க்கால்
பா நிறையுள்ள புக்கயிலையைக் கஷ்டாநு
மவைத்து ரசத்தை வழத்துச் சாப்பிடுகி
றவர்கள் உயிர் பிழைப்பதற்கு.ச-ம

**செபமாலை சொல்லியீட்டிட்டு நடத்த
இருக்கவேண்டிய பற்றுதல்;**

ஓர் வயது சென்ற போரீசின் தான்
சண்டையில் பட்ட காயத்தை ஆற்றும்ப
டியாக (Antwerp) ஆண்டவர்ப்பென்
றும் பட்டணத்து வைத்தியசாலைக்குவ
ந்தான். அவ்விடத்தில் 'வியாதிக்காரருக்
குப் பணிவிடை செய்து வந்த பிறசெருக்
ச் சகோதரிகளில் ஓர் கன்னியாஸ்திரியம்
மாள் பதிதனை அவனுக்குப் புத்திமதி
சொல்லி வந்ததில் சத்திபவேத்ததில்
உட்பட்டான். மேற்படி கன்னியாஸ்திரி
யம்மாள் இதிலை மெத்தச் சந்தோஷப்
பட்டு அவன் தேவமாதாவின்பேரில் பத்
தியாயிருந்து நல்ல கிறிஸ்தவனாக நடக்கு
ம்படியாக அவனுக்குச் செபமாலை சொல்
லுகிற விதமும் படித்துக்கொடுத்தான்.

போரீசின் செபமாலைபின் மேன்மை
வை நன்றிப்பண்ணி பிடித்தவுடனே நா
ன் இவ்வளவு இன்பமான பத்தியுற்சி
னைய இத்தனைகாலம் செய்யாமலிருந்த
தேபென்று வெகு விசனங்கொண்டான்
இப்படி ஒருளன் விசனத்தோடு தனக்
குள்ளே சித்தித்து ஜெயோ* தெரியாமையி
னால், எவ்வளவு நஷ்டமடைந்தேன் செப
மாலை செய்கிற விதம் எனக்கு முன்னிதா
கவே தெரிந்திருந்தால் இதைத் தின்றதோ
தும் சொல்லியிருப்பேன். இத்தப் பெரு
மாவதை எப்படி நிறுத்தியிருக்குவே
ன் செபமாலைபின் இராக்கினியா இன்
னும் நான் மூன்றுவருஷம் உயிரோடு
க்க எனக்கு வரத் தந்தருளுவானால் எ
ன் சீலியகாலத்தில் எத்தனையாண்டோ
அத்தனை செபமாலைபும் அந்த மூன்று வரு
ஷத்துக்குள்ளேயே சொல்லி முடித்துப்
போடுவேனென்று பிரதிக்கினைப்பண்ணி
னான்.

பிறகு தன்வயதைக் கணித்துப்பார்த்து
இப்போது எனக்கு இவ்வயது ஆகிறது.
ஆகையால் சர்வேசுரன் எனக்கு இன்னம்
மூன்று வருஷம் கொடுப்பாரானால் அதுப
டது வருஷமாகும். இத்த அறுபது வருஷ
த்துக்கும் உககூரான் உண்டு. ஆகையால்
விண்ணினம் இருபது செபமாலை சொல்
லவேண்டியவரும், மனசிறுந்தால் மார்க்க
முண்டு என்பதுபோல எனக்குப் பிரியமி
ருந்தால் எதவென்று செய்யலாம். ஆதலால்
இதைத் தப்பாமல் செய்துவருவேனென்
றுதீர்மானப்பண்ணிக்கொண்டான்.

ஆனதுபற்றி சாயத்து கொசுக்குறிய
யிலில் நடக்கிறவன் எவ்வளவு துரிதமாய்
நிழல்கொக்கி ஓடுவானோ அவ்வண்ணமே
இத்தப் போரீசின் மகா பத்திப்பற்றுத
லோடு தினம் ௨௦ செபமாலைபுச் செய்து
துவந்தான்.

சாதாரணமாய் போர்ச்சேவகர் தங்க
ள் ஒழுங்குநீர் வெகுசுக்கிரகையோடு
துணு துணுக்கத்தோடும் அதுசரித்துவரு
கிறது சகலருக்குத் தெரிந்தகாரியமல்லவா,
அப்படியே இப்போர்ச்சேவகனும் ஒரு
நாளும் ௪௪ ௨௦ செபமாலைபுச் சொல்லா
மல் படுக்கப்போனவனல்ல. மூன் இவன்
ஓயாமல் துப்பாக்கியுக் கையுமாயிருந்தது
போலே இப்போது செபமாலைபும் கையு
மாயிருந்ததுமன்றி ஒரு கிறிபுத்தகம் வைத்
துக்கொண்டு அதில் வெகுசுக்கிரகையோ
டு தான் செய்த செபமாலை யித்தனைபெ
ன்றும் குறித்துவருவான். இப்படியாய்
மூன்றுவருஷமும் செய்தபின் மூன்றாம்
வருஷக்கடைசியில் ௨,௪௬௦ தாவது செப
மாலைபும் முடிந்தது. சருவேசுரனும் அவ
னை அழைத்துக்கொண்டார்.

இவ்வண்ணமே அவன் மூன்றுவருஷ
காலமாய் அனேகாயிரம் விசை பரலோ
க இராக்கினியைப் பத்தியோடு வணக்கி
எங்களுக்காக இப்போதும் எங்கள் மரண
நேரத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளுமென்று
வேண்டிக்கொண்டு வந்ததினால் அந்த ஆ
ண்டவன் அவன் கடைசிஅவஸ்தையில்அ
வன்ச் சந்திக்கவந்து அவனுடைய ஆத்
மத்தைத் தேவ சந்திக்குக் கூட்டிச்
கொண்டு போயிருப்பாவென்பதற்குச் சர்
தேயமில்லை.

இதை வாசிக்கும் பிரியசெருக்கிர்களை
நீங்களும இத்தப் போரீசின்ப்போல அ
த்தனை செபமாலை செய்யக்கூடாவிட்டா
லும் ௬௦ மணி ௨௦ மணி ௩௦ மணிச் செப
மாவது நாள்தோறும் தவறாமல் செய்யலா
மே. இத்த நற்பழக்கம் சாகிதசமயத்தில்
நல்ல கிறிஸ்தவனுக்கு எவ்வளவோ சர்
தேவமாயிருக்கும். பாலிக்குத் தன்பா
ங்களின்மேல் எவ்வளவு இலேசாய் மனஸ்
தாபம் உண்டபெடும். இதில்ஓயாமல் செ
ல்லுகிற பிரியத்தத்திற்கு நல்லதே சீல
யகாலத்திலும் வீசேஷமாய் மரணசமயத்
கிலும் தேவ ஒத்தாசையைக்கேட்கிறோ
ல்லவா? இதைவிட அதிக உத்தமமான
மன்றாட்டு வேறுண்டோ? ஆதலால் அவ்
வளவு உச்சிதமான மன்றாட்டுகளைட்டிய
ய பிரியத்தத்திற்குத் திருப்பத் திரு
ம்ப இரட்டித்து இரட்டித்துச் சொல்லு
கிற செபமாலைபைப் பத்தியோடு செய்து
வருவோமாக. தி-இ-துன்

கடிதம்

வினாயாட்டுக்கூட்டம்

சென்றசனிக்கிழமை வைக்கப்பட்ட நி
யாயமான இருகூட்டங்களுக்கிடையிலேபி
ன்றுமொருகூட்டவினாயாட்டுநடைபெற்றி
ருந்தது. அதைக்குற்றத்துக்கிலவார்த்தைகள்
சொல்லவேண்டுமென நினைத்தேன்.

க-வது. சனிக்கிழமை யன்று சாயநட்
ரம் ஒன்று கோட்டு வீட்டிலும் மற்றது ப
ட்டணக்கலாசாலையிலுமாக இரண்டு க
ூட்டங்கள் நடைபெறவிரும்புகின்றனவென்
பதை யாவருமறிவார்கள்.

உ-வது. பொதுக்கூட்டங்களென்று சொ
ல்லப்படுபவைகளானாலும் குறிக்கப்பட்ட
சிலருக்கே வரும்படி விளம்பரமனுப்பப்ப
டில் வழக்க மூண்டென்பதை யாவரு
மறியவேண்டியது.

க-வது. பொதுக்கூட்டமேயானாலும்
விளம்பரம் பெற்றவர்கள் மாத்திரமே அ
ழைக்கவும் உபசரிக்கவும் இருத்தவும் படு
வார்களென்ற வழக்கத்தையும் யாவரும்
றியவேண்டியது.

ச-வது. பொதுக்கூட்டமேயானாலும்
அக்கூட்டத்துக்கு குறிக்கப்பட்ட ஆட்
தொகையும் இடமும் ஆசன்முமுண்டெ
ன்பதையும் யாவருமறியவேண்டியது.

ரு-வது. பொதுக்கூட்டமேயானாலும்
அக்கூட்டத்துக்கு அழைக்கப்படாதார் அ
வ்விடத்துக்கு அங்குப்பட்டிருக்கு மாச
னத்துக்கு அனுமதி உபாதென்பதையும்
யாவருமறியவேண்டியது.

க-வது. பொதுக்கூட்டமேயானாலும்
அக்கூட்டத்துக்கு அவ்விடத்துக்கு அவ்
விஷயத்துக்கு அதிகாரிகள் அழைப்புப்
பத்திரமனுப்பினோடு யன்றிப் பிறர் அல்ல
ரென்பதையும் யாவருமறியவேண்டியது.

எ-வது. பொதுக்கூட்டமேயானாலும்
அக்கூட்டத்தை நடத்த நிறுத்த தடுக்கத்
தவிர்ப்போடு இவற்றிற்கு அதிகாரிகள் அ
ழைப்புப் பத்திரமனுப்பினவர்களே பெ
ன்பதையும் யாவருமறியவேண்டியது.

அ-வது. ஒருபொது இடத்தை ஒரு
பொதுக்கூட்டத்துக்கென ஒருவர் உத்தர
வகேட்டு பெற்றுக்கொண்டால் உத்தரவு
பெற்றவருக்கு குறிக்கப்பட்ட நேரமெல்லாம்
அவ்விடத்துக்கு உரிமையுடையவரென்ப
தையும் தாம் குறித்துக் கேட்பபாலும்
அவ்விடத்தே நேரமெல்லாம் அவரே பாவனை
பண்ணும் அதிகார முடையவரென்பதை
யும் யாவருமறியவேண்டியது.

க-வது. கோட்டு வீட்டிலே கூட்டம்
வைக்க உத்தரவுபெற்று அழைப்புப்பத்திர
ம் விடுத்தாரை நீக்கி அவருக்கெதிரான
பிறர்வந்து அவ்விடத்திலே அந்நேரத்தி
லே தமக்கிடையேமானபடி கூட்டம்வைக்கி
றதானால் எவ்வளவு மட்டமடையும் படிப
டப்புமுண்டோ மென்பதையும் யாவரு
மறிவார்கள்.

க-வது. கோட்டு வீட்டிலே கூட்டம்
வைக்க உத்தரவுபெற்றவர்களுடையசோ
க்கத்தே நிறைவேற்ற விடாது அவ்விட
த்தையும் நேரத்தையும் அதற்கு உத்தரவு
பெற்றது பிறர் கொள்ளுகொண்டார்களெ
ன்பதை அவ்விடக்கு அதிகாரியும் உத்தர
வுகொடுத்தவருமறிய முன்திறிக்கு நீதி
பரி யறிபவந்தால் பொதுக்கூட்டமென்ற
பொதுவானோடு தப்பித்துக்கொள்ள முடி
யாதென்பதையும் யாவருமறியவேண்டி
யது.

க-வது. மேலும், கோட்டுவீட்டிலே
கூட்டப்படுங் கூட்டம் பிரக்கிரகியார் கு
மாரசாமிக்காக வென்பதையும் பட்டண
க்கலாசாலையிலே கூட்டப்படுங்கூட்டம்
அப்புக்காத்து சேனாராசாவுக்காக வெ
ன்பதையும்யாவருத் தெளிவாயறிவார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் எல்லாருந் தெளிவா
யும் வெளியாய் மறியக்கூடியதாயிருக்க
ம சிலர் பட்டணக் கலாசாலைக்கூட்டத்
தக்கு அழைக்கப்படாத வெறுஞ்சனங்
களாலே கலாசாலை மண்டபத்தேங்கத் தம்
முடைய எண்ணத்துக்குக் கூட்டமொன்
றைய நடத்தினனமையால் நியாயமான கூட்
ட்டம் நடைபெறதற்குக் காலதாமதமாயிற்
டு. நியாயமான கூட்டத்துக்கு அழைப்
புப்பத்திரம் வித்தோர் புத்தியாக விலகி
க்கொண்டமையால் அந்நேரம் யாதொரு
கலவரம் நடவாமற்போயிற்று. இது எ
தப்போலவென்றும் இராமநாதக் களரியா
டுவேய் தம்களிருக்கு வந்தாரோடு அரி
ச்சுக்கிர விவாசக் களிருக்கு வந்து அவரு
க்கே தம்முடைய ஆட்டத்தையும் கோட்ட
தையும் துரித்தத்தையும் பாதாட்டியத்
தையும் காட்டியதுபோலிருக்கின்றது
எனஅங்கே தம்களரியாலேஅவருக்குத் தம்மு
டைய ஆட்டமெல்லாங்கூடலாமே.

ஒருகாலிலே ஒருநேரத்திலே கூட்டத்தி
லே இருவர் ரோஷம் கூட்டம் நடக்கும்
போது பிரக்கிரகியார் குமாரசாமிக்காக
நின்போர் அவருக்காக வைக்கப்படுங் கூட்
ட்டத்துக்குச் சென்று அங்கே தம்முடைய
ய அந்தலாகவெல்லாம் கூட்டலாமே. ஆ
கையால் பட்டண வித்தியாசாலை மண்ட
பத்துளே நியாயமான கூட்டம் வைக்க
பிறுந்தவர்களை வேளைக்குக் கூட்டம்வை
க்கவிடாது தடையாயிருந்ததும் தம்மு
டைய இஷடத்துக்குத் தமக்கேற்ற கூட்
ட்டம் நடத்தியதும் அடாத்து நியாயவீனமு
மென்பதை மேற்போந்த நியாயங்களினு
லே எவருந்தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாம்.
இவ்விஷயத்தைக் குறித்து அதிக
ண்டமான ஏழுத்தையப்பலர் காத்திருக்
கின்றார்கள். ஆனால் இம்முறைக்கு இது
போதும். நலவன்

வண. எஸ். அந்தோனிச

சுவாமியாசுவர்களின்

குருஅபிஷேக

கொண்டாட்டம்

வண. எஸ். அந்தோனிச சுவாமியா
ரவர்கள் சென்ற நூ-௪ யாழ்ப்பாணக்
மேற்றிராசனக்கோவிலில் குருஅபிஷேக
மட்டணப்பட்டுப்பின்னர் தமது முதற்பூ
சையை தமதுசென்னையாகிய அச்சுவேலி
யிலேசொல்லச் சித்தமாயினர். அப்படியே
தமதுநாளைக்கினர். அப்போதவாழினிச
னாயாவரும் அவரைஎதிர்சென்றழைத்து
நாசனம் முதலியவற்றிற்கேட்போர்க்கின்
தாகசரம் முதலியவற்றிற்கேட்போர்க்கின்
பம்வினத்து மென். சூசைப்பின்னையவர்
களிட்டிருந்த பந்தருட்சென்றழை சிறிது
நேரத்தின்கி மறுபடியுபாதசாரியாய் கோயில்
சென்றார்கள். அங்கு வண.கூட்டனைச்சுவா
மியார் சிலபுத்திமதிகளையுரைத்து எமது
சுச்சுவாமியானார் அங்குகூடிய சனங்க
ளுக்காகியவாழினிக்குமே கேட்க அவர்மகி
ழ்ந்து தமதுநாளைக்கினர்வாழினித்தனார்
அதைப்பெற்றுச் சகலரும் தத்தம்பத்திரோ
க்கினர்.மறுநாளை ஆகிவாரத்தன்றுபூ
தியசுவாமியாரின் முதற்பூசையைக்கொண்ட
அனந்தனார்வந்துகூடினர். அன்றோ
கக்கோயிலினது மலர்மாலையுடைய பல
வாண்பூத்துயில்களாலும் துதனசுத்தி
வேலையுடையசூழ்ச்சிக்காரிக்கப்பட்டுபுத்திர
அதிர்சுவாமியார் தமது முதற்பூசையைச்
சொல்லிமுடித்தனார். பின்புகோயிலினு
ம்குபிலிட்டப்பட்டுருந்த பந்தருட்சென்றழை
மேலவாசியும் முதற்கு அழைவிட்டுக்
கணித்தாயிட்டப்பட்டுருந்தபந்திரி கூட்ட
னைத்தாயியாருடன் வீற்றிருந்தார். அங்கு
ச்சுவாமியாருடன் முதலியவாசியுடையபு
த்தாளைத்தானும் முதலியவாசியுடையபு
ட்டன் கீர்த்தனைப்பாடப்பட்டன பின்
பொன்றமாளிட்டப்பட்டுருந்தவாழ்த்துப்
பத்திரமொன்றுவாசிக்கப்பட்டது. அதன்
பின்தம்கமையாயொளிர்ந்த பூசைப்புலத்
தமொன்று தெட்சிணையானது. சுவாமி

யாரைச் சந்தோஷமாய்வுற்றுக்கொண்டு
கன்றியுறியதலைக்காட்டிச் சூழ்ச்சித்தோர்க்கு
பைமுட்டிச் சிறந்தபிசுசக முரைத்தனர்.
பின்னர் மேழதானவாச்சியத்துடன் ஓவ்
வோரினசனத்தவர் வீட்டையுத் தரிசித்த
க்களித்தனர். சாயந்தரம் இனசனர்
யாவரும் வெகுமதிபுரிய அவைகளைச்சர்
தோஷத்துடன்என்றும் சகலர்க்கும் ஆகிய
ளித்து யாழ்ப்பாணம்நோக்கினர்.

வண. எஸ். அந்தோனி சுவாமியவர்கள்

பேரில் மங்கலவாழ்த்து

கட்டளைக்கலித்துறை

கொந்தாருலகை வெறுத்து மெய்வேதக்
குருவெனவே
வந்தாயடியர்கள் மாந்தாண்டன்றோன்றி
வருதல்கண்ட
செந்தாமரைமலர் போலக்களித்தனாரு
ருவைய

அந்தோனிசாமியின் சந்தோஷவாசியருரு
வையே
இராம் சுருட்டி தாம் ஆதி
பல்லவி
ஆதிதா குருவே உயர்
அற்புத்தப் பானது பொற்பம்மைப்ப
ணிந்து (ஆதி)

அனுபல்லவி
ஆதிதா-பூதிதா-குறை

அற்றுத்தைய பெற்று ஞானம் கற்றுக்
குணமுற்றிடவே (ஆதி)

சரணங்கள்
வெம்பிமிகக் கெம்பியழற் கும்பியுறவம்ப்
லகை மீறிமிகச் சீறி
அம்பவியிலேயிதழ்த்துண்பமது செய்வதா
லே

எம்மரன்றனைப்பணிந்து தங்கமுறு செந்
கையால் (ஆதி)

அச்சமுறவேமரணம் நீச்சமுற்றறிவதை
அறிந்தாய். தவத் துறைந்தாய்
ச்சித்தானந்தனமெச்சுபுகழ்ப்பாதமேற்றி
இச்சகமதிலேயிடு உச்சித்த துடனேபோ
ற்றி (ஆதி)

கட்டளைக்கலித்துறை
ஓடிபுலாவியிற் குற்றதிறுவர்க ளோலேவினை
யாழ்த்திநிந்து முதற்கலைக்கற்றவரும் பதி
யைத்

தேமுதனமுதற் நிவ்வியபூசையைச்செய்
வதற்கு
நாடிவந்தாய்ச்நீர் நாம்மறவோமெந்த நா
ளினிடுமே

இராம் செஞ்சுருட்டி தாம் ஆதி
பல்லவி

அந்தோனி சாமி
அடிதொழு நேமி

சொந்தஞர் மறந்தார் துறவறத் துறைந்தார்
சந்தோஷ நிறைந்தார் தவத்தினிற் (ஆதி)

சரணங்கள்
கற்புடன் வறமை
கனத்திடு பொறுமை

உற்றிடு துயன் உலகினர் நேயன்
கற்றிடும் ஆயன் கதித்தச காயன் (ஆதி)

திருத்தொழில் கமந்தார்
கிரேட்டருக் கணந்தார்
கருத்தின நாட்டிக் கவலையை யோட்டி
கிருத்தவ ருட்டிக் கிடனைய காட்டி (ஆதி)

கட்டளைக்கலித்துறை
எவ்வாறிகாரு முன்னரன்றொழி லேற்ற
வரே-ஒவ்வாத்கோபம் - பொறுமையகன்ற
பி பொற்றுமையாய்ச்செவ்வெகந்த பி
றபகையாவரு செய்த்திடவே-இவ்வுருறை
பவர்க்காவென்றென்று மீள்தருளே.

மங்கனம்
இராம் பூபாள் அடதானச்சாப்ப
பல்லவி

மங்கனம் மங்கனம்.கித்தியசு
மங்கனம் மங்கனம்
சரணங்கள்

எங்கும்பிரபூரணமாய் நின்றந்திடும் (மங்)

துங்காதிகாயகம் நாயபத்தத்திற்கு (மங்)

பரிசுத்தாகிய பாரபட்சவருக்கும்
கரிசித்தக்கையும கரிதிலுமாருக்கும் (பி)

பந்தவமலோற் பவியின் கூட்டத்தோர்க்
கும்- அந்தேரமெலிச நெனுமண்டவருக்
கும் (மங்)

மங்கனம்
மாட்டென்றருமடச் சேட்டார்க்கும் கல்
வழி-கட்டெய்வற்றெனுந் கட்டளைச் ச
வாழ்க்கும் (மங்)

புத்தியுடையபுதியுருவான-அந்தோனி
யென்னு மருமசோராயர்க்கும் (மங்)

வாழி.
விருத்தம்

பவமெலே யுறுவர்க்குப் 'போதவித்த
ப்பரனடியிற் சேர்த்தென்றும் பரிந்துவாழ்
வார்க்கையும் சேசித்த வறுமைகற்போ
ட்டெற்றப்பிணுக்கமைந்தே யிலங்கவாழி

தவமதிலே சிறந்தாயு ஞானம்மட்டு சத்தி
யபெறி தவறற்ற மறைத்துவாழி. அவை
ந்றி நவமியற்றி அந்நோனி

சாமியே அன்பாய்வாழி.

THE
Jaffna Catholic Guardian
NOVEMBER 12TH.

THE TAMIL M.L.C.

the *Catholic Messenger* of the 1st. November, has an interesting article on "Representation in the Legislative Council" expressing opinions with which on the whole we agree. But towards the close of it, there is a unhappy clause expressing an opinion on which is at variance with the actual facts. Here it is: "We believe that the fact of his (*Senathirajah's*) having married Advocate Brito's daughter and his avowed profession of Christianity have gained also to him the support of the Catholic Mission there (*in Jaffna*)". The *Catholic Guardian*, as far as we are aware, is the only paper that published anything which could be interpreted as representing the attitude of the Jaffna Catholic Mission in this matter and a reference to our issue of the 29th Ult. will easily convince the Editor of the *Catholic Messenger* that he is quite mistaken in his opinion. Of the two Tamil gentlemen whose names had been put forward at the time, we said that Mr. Senathirajah was preferable, because he seemed to us to possess more fully than Mr. Coomaraswamy the various qualities required in the man who would worthily be the Tamil Representative. We enumerated several of these qualities and added our great objection to the appointment of Mr. Coomaraswamy, namely the inadvisability of making the Tamil representation a sort of private property to be disposed of from one to one among the members of a single family. This objection, we would remark, has not yet been satisfactorily answered. Nor do we expect it will.

The fact of Mr. Senathirajah's having married Mr. Brito's daughter had as such nothing to do with the preference shown him by the Jaffna Catholics. What the *Messenger* intended to convey was, we think, as the drift of the article indicates, that the fact of Mr. Brito's accepting him as son-in-law is a proof that he possesses intellectual and moral qualities of a high order such as would induce the Catholic community to support him. With regard to Mr. Senathirajah's "avowed profession of Christianity" we had been under the impression that he, like many other Tamils baptised Protestants, had adopted the sort of esoteric Sivaism said to be in vogue among educated Hindus. But quite apart from his religious beliefs and chiefly in view of his qualities moral and intellectual, we considered, as we still consider, Mr. Senathirajah to be the fitter of the two gentlemen then proposed to fill the Tamil seat and we merely said so.

From the preceding portion of the article in the *Messenger* we are glad to quote a sentence which faithfully represents our attitude in this question: "We have never viewed with approval the principle implied in the nomination of a Mahomedan member—namely that of religious denominational representation in the Legislative Council—and even if we thought there would be any chance of our obtaining the concession which has been bestowed on the Mahomedans, we would not ask for ourselves what we do not approve of being given to others". In the same number of the *Messenger* there is a remarkable, communicated article entitled, "A Plea for Morality in political and public life" and signed "An Humble Steadite". It is an article to be read and re-read and we are sorry that our limited space does not allow of its being quoted here.

THE THREE BROTHERS

(Communicated)

Among the purely native races, there is perhaps no family now so distinguished by reason of the high positions, to which its sons have risen as the one to which the Hon. P. Ramanathan belongs. He is the senior unofficial member of the Legislative Council. He has occupied the Tamil seat for thirteen years and has received the distinction of C. M. G. at the hands of his Sovereign. He is to be the Solicitor-General of the Island; in which capacity his influence will assuredly be greater than it has hitherto been, from his having to deal with Crown Counsels, Police Magistrates, Crown Proctors, District Judges and with serious crimes and criminals generally. His younger brother is Mr. Arunachalam of the Civil Service proper, who is at present acting Registrar General, wielding considerable influence as the Head of an important Department which ramifies through the various Provinces, Districts and Towns of the Island and employs some twenty Registrars, one hundred Clerks and four hundred Notaries. His elder brother is Mr. Coomaraswamy, Proctor of the Supreme Court and Member of the Colombo Municipal Council. Mr. Coomaraswamy is now prominently before the public, pressing his claims to the Tamil seat about to become vacant. To say nothing of his own influence as a man of substance, as a successful legal practitioner and as a Municipal Councillor, there is the higher and wider influence, prospective as well as retrospective, of his brothers, by which, in his present aspiration, he must needs find himself backed, even against his wish. The career of the Solicitor-General-Elect as well as of the Registrar-General has been above suspicion and there is nothing in their public conduct with which even their enemies could reproach them. But even granting that neither the Civil Servant nor the future Solicitor-General has raised his little finger to support his brother, it is not to be supposed that the native friends whom the one has made or the native subordinates whom the other controls, will not be impelled by self-interest, if not by a mistaken sense of duty, to countenance the candidature of the aspiring brother and recommend it to others. One would be very much mistaken indeed in one's appreciation of the motives which often underlie what is called public opinion, if it could be shown that the native Magistrates, Crown Proctors, Registrars and Notaries had given their support to the movement, or set their signature to the memorial, favouring Mr. Coomaraswamy's rival. As a matter of fact, the native Magistrate of Point Pedro and Chavagacherry, the Crown Proctor at Trincomalee, the Notary at Mannar, besides others of the same category, have presided at the meetings held to advance Mr. Coomaraswamy's cause. To regard therefore the expression of opinion elicited in favour of Mr. Coomaraswamy as thoroughly outspoken, sincere, spontaneous or independent would be wrong, betraying as it does a lamentable ignorance of local influences.

There is an important question involved in Mr. Coomaraswamy's candidature to which attention must be drawn. It would be a strange perversity in a native to oppose the advancement of the natives; but he ought to oppose, on public grounds, the wholesale advancement of a particular family to the exclusion of others. It has so happened that, for about forty years, three successive members of this family have had the honor and privilege of the Tamil representation. Is it fair, meet, or expedient that another member of the same family should now be allowed to continue the occupancy of the Tamil seat, especially when his two younger brothers are already in offices of great trust and grave responsibility under Government? Does it preclude the possibility of the abuse of power and patronage or promote the purity of Colonial administration to have three native brothers in three of the most important posts in the gift of the Government? Even were they men of exalted virtues, of stainless reputation and of the highest character, they cannot deny to themselves a fair share in the failings

common to mortals or say that they would be absolutely proof against the strong temptations to which they would be exposed by the frequent and important solicitations for help or relief or redress made by their numerous relations and friends in different parts of the Island. It would be far less objectionable that His Excellency the Governor's nearest kinsmen should be filling half a dozen offices under him than that he should employ three native brothers as his Solicitor-General, Registrar-General and Legislative Tamil Councillor. His Excellency may therefore well pause before he yields to the influential clamour of Mr. Coomaraswamy's supporters.

CORRESPONDENCE

We do not hold ourselves answerable for correspondent's opinion.

MOCK ELECTIONS.

To

The Editor of the *J. C. Guardian*
Sir, The Tamil representation in the Legislative Council in succession to Mr. Ramanathan has been the subject of all-absorbing interest during the past few weeks. There are only two candidates in the running for the appointment—Messrs. Coomaraswamy and Senathirajah. The Jaffna people may be divided into three sections in reference to these aspirants to the Tamil seat in our mock Parliament—the Coomaraswamyites, the Senathirajahites and that passive, unobtrusive class of disinterested on-lookers to which the writer of these hurried lines belongs.

The Northern supporters of the two rivals were within a trifle of going to loggerheads on Saturday last. The leading Coomaraswamyites convened a public meeting to be held at the District Court House on that day at 3. P. M. The leading Senathirajahites convened another public meeting at the Pettah Boys' School on the same day and about the same hour.

One would have thought, judging from the circumstance of the opposing parties having arranged to meet at different places at nearly the same time, that any unpleasant collision between them was not to be apprehended. Little however did the Senathirajahites anticipate that the Coomaraswamyites would place them in the position of the artless white ants which, according to the familiar Tamil saying, found, to their intense mortification, the hole they had laboriously prepared for their own dwelling, preoccupied by the insidious serpent.

I had the honour of being served with invitations by both parties; and as I did and do still stand on neutral ground, I made up my mind to attend both meetings and see and hear as much as I could at each, simply as a passive on-looker. The meeting which I first attended was the one at the Court House, where I observed a large and promiscuous gathering, which by a process of elimination might have been rendered more respectable than it was. I was somewhat surprised at first, though I had gunption enough to perceive very soon, how the chair came to be occupied that evening by Mr. Casie Chitty, the acting Magistrate of Point Pedro, whose religious earnestness as a High Churchman often makes him pose as a Local Preacher and whose claims to be a Lieutenant of the Solicitor-General elect, the *Hindu Organ* has recently and specially advocated. I do not question the propriety of Mr. Chitty's presidency. I am only trying to account for things in my own way; and I may add that others are of the same opinion, though I do not maintain the inerrancy of it. Mr. Casie Chitty made a good speech and was followed by Mr. Advocate Canagasabai and others who held forth on the superior claims and qualifications of their favourite candidate, the accretive properties of the Court House, generally refractory on other occasions, serving to make the applause elicited from the audience, doubly impressive. Having remained long enough to satisfy myself that the arrangements made were so perfect and stringent as to preclude the possibility of any discordant note being sounded and to ensure the selection of Mr. Coomaraswamy by universal acclamation, I hastened to the meeting of the Senathirajahites at the Pettah Boys' School. There I found the Coomaraswamyites—some big ones with a numerous following of major and minor nobodies,—in triumphant occupation of the hall. Innocent, unsuspecting, stray Senathirajahites dropped in one by one; and at the time I entered the hall, I found them sitting here and there in sullen resentment, their blood boiling in their veins with indignation, but without the power to raise their voice against the provoking aggression and intrusion of the bellicose Coomaraswamyites. The Chair was occupied by a newly admitted member of the Bar who

had, I hear, pledged himself to support the Senathirajahites but who, on coming to the meeting, thought it best to follow in the wake of the vivacious Vicar of Bray and rather reign for a time among a section of the Coomaraswamyites than serve under the Senathirajahites. The man who was speaking when I stepped into the Hall was a certain X whose utterances were in keeping with the whole character of the proceedings. Those who hung with rapture on his accents will be best able, in their cooler moments, to say whether they did not stultify themselves and whether Mr. Coomaraswamy's cause has not suffered by the part he was allowed to take in the meeting. The proceedings terminated with a Tamil speech and with Tamil songs uproariously sung in praise of Mr. Coomaraswamy.

When this bogus meeting broke up and those who took part in it left the place, the Senathirajahites who had convened their meeting at the Pettah Boys' School and their followers made their appearance. The attendance was not of course so large as it might otherwise have been. Mr. Allegakoen was voted to the chair. Speeches were made and resolutions passed, declaring Mr. Senathirajah the fittest man to represent the Tamils. I must add that the meeting would have been disturbed by the number of nobodies I saw outside, if the Police were not in attendance.

I do not wish to institute any comparison between Messrs. Coomaraswamy and Senathirajah. I do not support either of them, or any other, because I do not feel any call to do so. The appointment is entirely in the gift of the Governor and the people had better keep quiet. It is only when the elective franchise is conceded to the Ceylonese that they should concern themselves about the appointment of their representatives and it is by an attitude of perfect indifference to the selections made by the Governor for unofficial seats in the Legislative Council that the much desired improvement in its constitution can be hastened. I fear a great deal of importance is attached to the present system of sham representation.

I have any wish to express in connection with the Tamil seat, it is simply this—that a capable man and what is more, a man of principle, and of unexceptionable morals may be appointed.

I, for one, shall not be surprised or disappointed, if the Governor appoints, as the Tamil Member, a gentleman who has not been put forward by means of meetings and memorials, but who possesses the requisite qualifications.

Yours truly

A TAMIL.

Jaffna, 7th November 1892.

Nattucottai chetties.

The *Ceylon Law Journal* gives the following description of the Nattucottai Chetties through whom the Ceylonese receive their supplies of food and raiment.

"We do not think the Jews will thrive in Ceylon, for the simple reason that the Nattucottai Chetty has all the field to himself. There is no Jew born who can compete successfully with the Chetty. Amiable philanthropists and well-meaning enthusiasts are loud in their protestations against the inhumanity exhibited towards the Jews in some parts of the continent. Unfortunately they know very little of the Jew, in Russia for instance. We in Ceylon can quite understand the feeling, from what we know of the money-lending Chetty in our midst. In Russia, from the Colonel of the Regiment down to the drummer-boy, everybody is in the Jew's debt. In Ceylon, we regret to say that the Chetty is appealed to often from the Civil Servant even of the 'first class' down to the lowest Kachcheri clerk. The oily, greasy, filthy Chetty who lives in the dirtiest part of the town on Rs 15 a month lends his money invariably at the rate of sixty per cent. But this is not his only extortion. He makes a deduction of sixty per cent on the money lent by way of commission, as he calls it." We have known a case where the original sum borrowed was Rs 75 at sixty per cent, and by the system of renewals the debtor's liability was increased to something over a thousand rupees.

Leo XIII—Cardinal Gibbons of Baltimore writes as follows of the Sovereign Pontiff:—"When one views the Eternal City from the Roman Campagna, a single object is clearly conspicuous in the horizon, dominating the confused mass of buildings, and so to speak, covering them with its majesty; it is the dome of St. Peter's. This is an image of what strikes us when we look towards Europe. Above the men and the interests in motion in the Old World, we always see towering in its solitary grandeur, the noble and serene figure of Pope Leo XIII."

The latest fairy tale of science is that a French Scientist, M. Deloncle, has offered to construct for the Paris exhibition of 1900 a telescope of dimensions vast enough to render visible objects in the Moon no larger than Notre Dame Cathedral. The instrument will be about 10 feet in diameter and weigh 9 tons, its cost is put at 2,500,000 francs.

Printed and published for the Proprietor by O. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Premises, Jaffna.